UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Suumma [!] de laudibus christifere virginis Marie

Albertus <Magnus, Heiliger>

Colonie, 1502

VD16 A 1357

An o[mn]es b[e]n. p[re]dictas i[n]cludat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-69610

Visual Library

ctus fructus vẽtris tui nõ videꝛ ꝑtinere ad ſalutõez. nec ad pſonam
ſalutatã nec ad ſalutãtẽ. igiꝛ poniꝛ ibi ſupflue ¶ Itẽ Bern̄. Nõ ideo
bñdictus qꝛ tu bñdicta. igiꝛ cũ cã naturalꝛ p̄cedat effectuz debuiſſet
ſic ordinaſſe. bñdictus fruct⁹ vẽtris tui. ⁊ bñdicta tu in mulieribus

Qr. Poſt hec q̇d iportat ſcd̃o hoc qd̃ ẽ bñdict⁹ fruct⁹ vẽtris
tui. ⁊ in quo differat ab alijs in ſalutatiõe p̄miſſis ¶ Vide Prima rõ
tur em̄ includi in eo qd̃ eſt grã plena. ſicut ꝯſequẽs includiꝛ in añce
dente. ſi em̄ grã plena fuit. igiꝛ fruct⁹ vẽtris tui bñdict⁹ fuit ¶ Itẽ vi
deꝛ includi in eo qd̃ ẽ. bñdicta tu i mulierib⁹. cã em̄ intelligiꝛ in ſuo ef 2.
fectu. ſed eſt bñdicta in mulierib⁹. qꝛ bñdictũ fructũ ventris ꝑduxit
¶ Itẽ videꝛ male apponi. qꝛ qñ angelus ſalutatõem dixit adhuc fru .3
ctus ei⁹ nõ fuit bñdictus. q̄re igiꝛ eccl'ia hoc annectit. ¶ Itẽ cũ ma- 4
ior ſit laus ſpẽalis q̃z generalꝛ. ⁊ magis ſit ſpẽale filius q̃z fruct⁹. oĩs
em̄ filius fructus ⁊ nõ ecõtra. debuiſſet igiꝛ dixiſſe filius ventris tui
nõ fruct⁹ ¶ Itẽ. cũ nõ tm̄ de ventre ſz de toto corpe ſuba filij formata 5
fuit debuiſſet dixiſſe. filius corpis tui ¶ Itẽ cũ filius nõ ſit tm̄ filius 6
corpis vel etiã aĩe debuiſſet dixiſſe filius tu⁹ tãgẽdo ꝯiũctõnem ſine
ꝑtiũ declaratõe. ¶ Itẽ q̄riꝛ. vtꝝ bñdictio iſta qua dꝛ. bñdictus fru Queriꝛ.
ctus ventris tui. ſit eiuſdẽ rõnis cũ illa de q̄ dictũ ẽ. bñdicta tu i mu
lierib⁹. Et videꝛ ꝙ ſic. qꝛ vna eſt cã alterius. igiꝛ optꝫ ꝙ ſit ſm vniuo
catõem. ¶ Sed ꝯtra. hoc eſt ꝙ benedictio illa de qua dꝛ bñdicta Contra.
tu in mulierib⁹. dꝛ bñdictio ꝑ excluſionẽ maledictõis. iſta aũt bene- 1
dictio benedictus fructus ventris tui. nunq̃z fuit maledicibilis. igiꝛ
nõ pt dici benedictus ꝑ excluſionẽ maledictiõis. ergo optꝫ ꝙ ſm ali
am rõnem. ¶ Itẽ bñdictiſſima dꝛ bñdicta in mulierib⁹ ꝑpter fecun- 2.
ditatem. ſed fructus ventris benedictus nõ habuit fecũditatẽ. igitur
nõ vnius ſz alterius modi habuit bñdictõem. igiꝛ nõ ſumiꝛ vtrobi
q̃z ſm eãdẽ rõnem. ¶ Itẽ bñdictiſſima dꝛ bñdicta ⁊ determinatur re 3
ſpectu cuius. ſcꝫ in mulierib⁹. quare ſiliter nõ dꝛ bñdictus fruct⁹ ven
tris tui. cũ determinatõe reſpectu cuius ſit bñdictus. ¶ Itẽ ſi dicatur 4
ꝙ abſolute dꝛ benedictus. qꝛ eſt bñdictus ſuꝑ oĩa ⁊ in omnib⁹ ſm
hoc quoq̃z beatiſſima non deberet tm̄ dici benedicta tu in mulierib⁹.
cũ ſua benedictio ad plus ſe extẽdat. ⁊ ſic deberet dici benedicta tu in
creaturis oĩb⁹. nõ tm̄ in mulierib⁹. ergo ⁊c.

Qr. Poſt hec. an bñdictio fructus ꝯtineat i ſe bñdictões oĩm
et maxime ſi habeat bñdictões oĩm q̄ ſꝫ in bñdictõib⁹ ma
tris ſue ꝯphẽſe ¶ Et videꝛ ꝙ nõ. dñs em̄ nõ habuit bñdictõem ꝯiu
gatoꝝ q̇b⁹ dictũ ẽ. Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊c. dñs em̄ hmõi mul Prima rã
tiplicatõez corpalẽ nõ habuit. nec gñatõe terrã ipleuit ¶ Itẽ Lu. j. ⁊
erit tibi gaudiũ ⁊ exultatio. glo. moueꝛ parẽtes nõ min⁹ ꝑ ortu ſctõ 2
rũ filioꝝ. q̃z ꝑ meritis grãs agere. nõ eſt paruũ munus dei dare libe-

ros ꝓpagatores gn̄is. ſucceſſionis heredes. Jacob in gn̄atōe. xii. fi/
lioꝝ gaudet. abꝛae fili⁹ dat̄ ⁊ zacharias exaudit̄. diuinuȝ igit̄ mun⁹
eſt fecūditas parētis Agāt ḡ grās p̄res qꝛ genuerūt. filij qꝛ geniti ſtꝫ
m̄res q̄ honorāt̄ p̄miȷs ꝯiugij. ſtipēdia militie ſue filij ſunt. Dn̄s āt
illud mun⁹. illd̄ p̄miū. illd̄ ſtipēdiū nō habuit. qꝛ corpalr̄ nō genuit
ḡ nō oē bonū vl̄ oīm bn̄dictōeȝ bn̄dict⁹ fruct⁹ i ſe poſſidebat Jtē bn̄
3 dict⁹ fruct⁹ vētrꝭ bn̄dictū fructū vētrꝭ n̄ habuit. qꝛ nullū fructū vētrꝭ
4 hūit. ḡ aliq̄ bn̄dictōe caruit Jtē Lu. x. maria optimā ꝑtē elegit. bona
ē ps ꝯiugatoꝝ. melioꝛ viduaꝝ. optima ꝟginū. ſꝫ dn̄s nō habuit bo
nū ꝯiugatoꝝ nec viduaꝝ. ḡ nec bn̄dictōes oīm ¶ Jtē Aug⁹. dt̄ ꝙ ce
5 libat⁹ iohis nō p̄fert̄ ꝯiugio abꝛae. ḡ vtrūqꝫ bonū. ḡ ābo ſimul meli⁹
6 bonū. ſꝫ dn̄s ih̄s habuit tm̄ alteꝝ. ḡ nō habuit oē bonū creatū. ¶ Jtē
in feīa ē grā qd̄ ē ꝟgo ⁊ mater. ergo in viro debuit eē grā ꝙ eēt ꝟgo
7 et pater. ſꝫ h̄ nō habuit. ¶ Jtē bonū eſt eē virginē. bonū ē eē matrē. ḡ
8 vtrūqꝫ ſil̄ melius ē. ¶ Jtē mater ē dn̄a carnalis ⁊ ſpūalis. ⁊ fili⁹ ē tm̄
9 pater ſpūalis ⁊ nō carnalis. ḡ plus hꝫ ipa ¶ Jtē bonū ē eſſe patrē car
10 nalē. bonū eſt eē patrē ſpūalē. ḡ vtrūqꝫ ſimul eē eſt meli⁹ ¶ Jtē ipe nō
eſt pater dei nec p̄ris nec filij nec ſpūſſcti. ſꝫ dn̄a ē dei mater. ḡ ipe nō
Querit̄ hꝫ totū bonū qd̄ hꝫ mater ¶ Jteȝ q̄rit̄ de ſingul̄ ꝑuilegiȷs ſuis q̄li/
Contra. ter a filio excellat̄ in illis. ¶ Cōtra ꝑdicta obȷcit̄ in hūc modū. q̇cq̇d
boni ē in creaturis eſt in hoīe. ſꝫ q̇cq̇d boni fuit in hoīe fuit i dn̄o no
ſtro ieſu xp̄o. ḡ q̇cq̇d boni fuit i creaturis fuit i xp̄o. Jtē ſupiores hn̄t
ꝓprietates inferioꝝ cū excellentia. Jtē ps. Unxit deus te pre ꝯſorti/
bus tuis. Jtē ibidē. Speciosus forma p̄ filiȷs hominū Et Damaſ.
Accepit ꝑmitias noſtre maſſe. Et ioh. ii. Nō ad menſurā dedit ei de
us ſpm̄. Et ioh. i. De plenitudine eius accepimus oēs. Et Ro. xi.
Ex ipo. ꝑ ipm̄. ⁊ in ipo ſunt oīa. Et Aug⁹. Deus eſt quo nihil meli
us excogitari pt. Et Dam̄. Siue ſm̄ virtutē ſiue ſm̄ ſapientiaȝ ſiue
ſm̄ tempus ſiue locū deficiat a ꝑfectōe deus nō eſt. ergo quicq̇d boni
eſt in creaturis eſt in ipo qd̄ eſt deus. Et iacobi. i. Omē datuȝ opti/
mū ⁊ omē donū ꝑfectū. ¶ Jtē ꝙ in omib⁹ ꝑuilegiȷs ipſam matrē an/
christ⁹ an̄cessit cedat pꝫ. Primū fuit ꝙ ipſa nūqꝫ peccauit. ipe em̄ nec in peccatis cō
m̄reȝ mult̄s in ceptus fuit. Secūdū fuit. ꝙ ipſa peccare nō potuit. ⁊ ſi ipſa creatura
priuilegiȷs. pura peccare nō potuit. quāto minus creatoꝛ. Aug⁹. de trini. Ma/
gna eſt potentia dn̄i nec peccare nec mentiri poſſe. Terciū fuit ꝙ ip
ſa in actu liberi arbitrij merebatur. ipſe em̄ omniū in iſta ꝯceptione
dignus fuit. ⁊ poſtea quolibet actu nobis meruit. Quartū fuit pu/
ritas in ſummo. ſed ipſa habuit puritatē receptiuam. ipſe aūt dati
uā habuit. ipſa in ſummo pura fuit ad moduȝ aeris. vt ſup̄. ipſe au
tem ad modum ſolis. Quintū fuit. ꝙ ipſa fuit virgo virginuȝ. ipſe
autē virgo beate virginis filius. et plus eſt eſſe virginem virginis

filiū qꝫ ꝟginē matrē ꝟginū. Sextū fuit ꝙ erat mater ꝟgo ꝑ genera 6
tōem. ip̄e autē pr̄ ꝟgo ꝑ creationē. ⁊ nobilior ē creatō qꝫ generatio ⁊
actus creatoꝛ̄ qꝫ creature actus. Septimū fuit ꝙ ip̄a fuit mater om 7
niū. ip̄e eēm pater omniū ⁊ maiꝰ ē eſſe patrē qꝫ matrē. Itē ip̄e genuit ꝟ
bo. ip̄a facto. ⁊ plus ē ⁊ ꝑ ſe generationi ſimiliꝰ generare verbo qꝫ fa
cto Octauū fuit ꝙ ip̄a habuit nulliꝰ ignorātiā. ip̄e autē omniū ha/ 8
buit ſciētiā. Nonū ē ꝙ ip̄a ē ſtella maris. ip̄e autē ē lux mūdi. Deci/ 9 et 10
mū ē ꝙ ip̄a ē porta celi. ip̄e autē hoſtiū in q̄ ē porta. Undecimū ē ꝙ 11
ip̄a cōicationē paſſionis habuit ꝑ cōpaſſionē. ip̄e autē ip̄am paſſio/
nē habuit. Duodecimū ē ꝙ ip̄a ē ſuꝑ choros angeloꝝ exaltata. ip̄ſe 12
autē nomē hꝫ qđ ē ſuꝑ omne nomē. Tredecimū ē ꝙ ip̄a ē mater mi/ 13
ſericordie. ip̄e aūt ē pater miſericordiaꝝ ⁊ rex glorie

Ad plenariā intelligētiā p̄dictoꝝ queriť de ſufficiētia hoꝝ ⁊ dif
ferētia que ponūť in ſalutatiōe iſta. Et queriť p̄mo de numero Queriť
dictionū q̄re tm̄ habuerit decē dictiōes ⁊ nō plures vel pauciores.
Itē queriť quare tm̄ q̄ttuoꝛ ſn̄ie ponanť in ip̄a. ¶ Itē quare ſn̄ie ſibi
ita ſuccedāt ꝓgreſſiue ita ꝙ p̄ma habuit vnā dictionē. ſecūda duas.
tercia tres. quarta q̄tuoꝛ Itē ſm̄ additōem elyſabeth quinqꝫ ſunt di
ctōes. ⁊ vna ē ſn̄ia Itē quid ſignat ꝙ hic poniť denariꝰ q̄ eſt numerꝰ
triangularis ex omni parte. ⁊ q̄ternarius qui ē triangularis a baſe in
communi Itē vel ſimul ſingulariter ſunt. xv. ſꝫ tūc oporteret quinqꝫ
poni ꝓ baſe. ¶ Ad obiecta p̄ma ſoluentes dicimꝰ ꝙ ſufficiētia ſaluta Ad obiecta
tionū ſumiť hoc mō In illa ſalutatōe annunciať beatiſſime ꝟgini ꝑ ſuffic̄ ſalutati.
fectiſſima habitudo. ⁊ ꝑ ipſam ⁊ in ip̄a toti humano generi. Perfe/
ctio aūt beatiſſime ꝟginis vel ē quantū ad ſubſtantiā vel q̄ꝫtum ad
cauſam vel quātū ad efficiētiā Si q̄ꝫtū ad ſubaꝫ vel ē a malo ⁊ ſic eſt
aue. vel ē ad bonū. ſic ē gratia plena Si q̄ꝫtū ad cauſaꝫ ſic ē dn̄s te/
cum. Si aūt q̄ꝫtū ad efficiētiā vel ē imediata ⁊ ſic ē benedicta tu in
mulieribꝫ. vel mediata. ſic ē benedictꝰ fructus ventris tui. Ad aliud Ad aliud
dicimus ꝙ ꝑ decē verba ſignificať decalogi impletio. in quattuoꝛ
ſententijs ſignificatur in euangelijs conſilioꝝ ſuꝑ additio. ⁊ per hec
duo fit nobis ꝑfecte ſalutis annunciatō ¶ Itē decē ꝟba in q̄tuoꝛ ſen/
tentijs. ē lex in quatuoꝛ euāgelijs ¶ Itē gradalis ꝓceſſio ſignat ꝙ in
via nō ē ꝑfecta legis impletio ſꝫ tm̄ iniciatio. Itē denariꝰ triāgularꝭ
ſignat legis nobilitatē. q̄ternarius euangelij eternitatē. ⁊ vterqꝫ ē nu
merus imperfectus. ſed denarius in duobus. quatuor autem in vno
ſic et euangelium habet perfectionem vie ſed non patrie. ⁊ ita vnum
ſibi deeſt. denarius aūt legis deficit in duobus. quia nec habet qui/
dem ꝑfectionem vie nec patrie ¶ Item quatuoꝛ cum omnibus ſuis
partibus facit denarium ⁊ lex materialiter tota eſt in euangelio. Itē
denarius eſt numerus triangularis ex omni ꝑte et quatuoꝛ in com/